

Ingen norske soldater til Irak!

Taler

Audun Lysbakken

Dato

5 november 2014

Sted

Stortinget

Omstendigheter

Kommentarrunde etter statsministerens redegjørelse om norske bidrag til Irak og Afghanistan

- 1 La meg først takke statsministeren for redegjørelsen. SV ba om en åpen debatt, og jeg er glad for at vi fikk det.

- 5 Dette er ikke en debatt om hvorvidt det er viktig og riktig å bekjempe ISIL eller ikke. Det er alle partier sterkt enige om. Det er en debatt om hva slags strategi som vil virke. Og det er der vi ikke er enige.

- 10 SV mener Norge har et ansvar for å bidra i kampen mot ISIL. Det er fordi ISILs framvekst har hatt så katastrofale konsekvenser for sivilbefolkningen i deler av Irak og Syria. Vår sympati og solidaritet ligger hos alle flyktningene, hos kurderne som forsvare Kobanê, og andre som kjemper for å beskytte sine byer og landsbyer mot ISILs framrykking.

- 15 Vi vil likevel i dag advare mot at det klare behovet for å gjøre noe, fører til at vi gjør noe som ikke fungerer. Jeg hadde håpet at statsministeren ville holde et innlegg som tok på alvor den usikkerheten mange føler rundt det nye norske krigsbidraget, og at hun ville vise ærlig fram de dilemmaene som jeg er helt sikker på at også regjeringen ser. Jeg synes det var lite av det. La meg derfor peke på et par av disse dilemmaene.

20

- 25 Det første: Problemet i Irak er ikke bare militært, det er også politisk. Det er mangelen på tillit mellom den sunnimuslimske befolkningen og regjeringen i Bagdad som har gjort at ISIL har kunnet samle så mye støtte. Er det egentlig mangel på trening av den irakiske hæren som gjør at en ikke har klart å stoppe ISIL, eller kan svaret like gjerne være at det er mangel på lojalitet og tillit til en stat som ikke fungerer, og ikke er representativ? Amerikanerne har brukt 11 år og milliarder av dollar på å trene irakiske styrker. Kanskje er det ikke norske

instruktører den irakiske hæren trenger nå, men politiske løsninger som skaper tillit og samhold.

Det andre: USAs framferd i Midtøsten de siste to tiårene er ikke hele forklaringen på det sammenbruddet vi ser i regionen, men det er en del av det. Invasjonen i Irak var en katastrofe, og de vestlige stormaktene endrer stadig posisjon. Tidligere var det snakk om å bombe både Assad og Iran, nå er det fiendene til Assad og Iran som bombes. Kanskje er det ikke vestlig militærkraft som kan løse denne krisen. Kan hende vil det like gjerne kunne gjøre vondt verre. Vi tror det er en reell fare for at støtten til ISIL i den sunnimuslimske befolkningen vokser i stedet for å svekkes når vestlige soldater og fly går til aksjon.

Vi husker hva som ble sagt den gangen Norge ble med på krigen i Afghanistan. Det skulle bli en kort krig mot terror. Til nå har den vart i 13 år, og Taliban blir sterkere. Har vi lært, eller risikerer vi nå å gjøre de samme feilene én gang til? Ni år etter at Norge trakk seg ut av Irak, og lenge etter at vi burde ha trukket oss ut av Afghanistan, skal vi nå stå med soldater i begge landene. Vi tror det er et feilgrep.

Ingen av oss sitter på løsningen på det dramaet som utspiller seg i Irak og i Syria. Det må ikke lokke oss inn i løsninger vi ikke tror på. Vi mener at reelle politiske endringer i Irak, som også den sunnimuslimske befolkningen ser seg tjent med, er nøkkelen til å snu situasjonen der.

Men vi mener Norge i tillegg kan bidra mer på en rekke områder.

Vi må styrke den humanitære bistanden, og vi må ta ansvar for det som er vår tids største flyktningekatastrofe. Det er et paradoks at viljen i Stortinget til å bruke militærkraft nå er så stor, samtidig som viljen i Stortinget til å ta imot flyktninger fra krigen i Syria er så liten. Jeg hadde håpet statsministeren ville komme med nye signaler om syriske flyktninger i sin redegjørelse i dag. Det hadde vært en god anledning. Den brukte regjeringen ikke.

Vi må svekke ISIL økonomisk gjennom internasjonalt samarbeid for å stanse pengestrømmene til terroristene. Vi må slå ned på den omfangsrike rekrutteringen av fremmedkrigere. Det kan vi gjøre også i Norge. Vi må bruke våre krefter der Norge kan gjøre en forskjell. Vi må bidra til å skape

internasjonalt samarbeid på alle disse områdene. SV mener at dagens amerikanskledede militærkampanje ikke er et slikt internasjonalt svar.

70

Dette er ikke et valg mellom å gjøre noe eller å gjøre ingenting, det er et valg om hva vi skal gjøre. Da må vi ikke gjøre ting som like gjerne kan gjøre situasjonen vondt verre, vi må gjøre ting vi vet virker. Derfor er vårt svar til statsministeren nei. Denne gangen bør vi ikke sende norske soldater til Irak.

75

Kilde

www.stortinget.no

Emner

IS, Innlegg i Stortinget, Irak, Militæret

80

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/ingen-norske-soldater-til-irak>

85

90

95

100

105